

De col·laboració

La febre tifoide a Barcelona

Focus de propagació de l'endèmia

per

J. AIGUADER I MIRÓ

En aquest article estudiarem l'origen de les tifoides barcelonines i amb les dades, no molt completes, però si demostratives, seguirem de prop els focus infectants.

Comencem dient com Budd, «que no es produeix febre tifoide sense la febre tifoide». Es a dir, que per a produir la malaltia cal que aquesta, per un mitjà directe o indirecte, vingui d'un atacat de la malaltia.

Els metges i els directius de la Higiene municipal de Barcelona procuren seguir fins als seus orígens, en tot el que és possible, cada cas que se'ls denuncia o de cada defunció que s'escau. Segueixen fidelment els consells de Vincent que reduïa el problema higiènic del tifus en saber d'on ve la malaltia i on va; es proposen cercar amb tot el daler aquella febre tifoide que crea tifoide, segons l'expressió de Budd.

Molts cops és difícil d'escatir els punts de partida. Amb freqüència no és pas per mala fe, sinó perquè la font primària està enterbolida per la sèrie de concauses que fan tan complexe i variat l'origen del contagi tific i comporta les dificultats de destriar la veritable font productora.

Les dades que donem procedeixen de l'Institut d'Higiene Municipal. Com féu dos anys enrrera el doctor Claramunt, ara el doctor Yangüella ens ha facilitat còpia de les referències per metges de l'Institut. Els nostres companys investiguen en els casos denunciats pels metges de capçalera la procedència de la infecció i és

una llàstima que no es compleixin amb més assiduitat els manaments que la sanitat pública i el deure ciutadà recomana. Com veurem per les dades que inserim, la documentació està mancada de la força que li donaria unes xifres més completes, i millor encara, completes del tot. Això crea el perill que es negligixin focus epidèmics que persistiran com una amenaça constant i que poden determinar una hecatombe semblant a la del 1914. A desgrat d'aquests inconvenients, procurarem treure tot el profit de les dades incertes i incompletes i basar-hi en elles càlculs de probabilitats, ja que no de certitud. Tindran almenys la virtut d'avisar-nos d'una manera bastant real dels principals focus tifòdics que actuen sobre els barcelonins. Cap d'elles, com veurem, és de procedència extraordinària i desusada. Tots o gairebé tots són evitables i, per tant, tenim l'esperança que, tard o d'hora, l'acció conjunta dels organismes públics i els ciutadans els anorrearan fent de Barcelona una ciutat sana en aquest aspecte.

Els casos notificats i investigats en els anys 1933, 1934 i 1935 sumen 1.420. Desglossem les xifres que corresponen als diferents focus infectants. Anotem el percentatge que correspon a cada u en el conjunt dels investigats i determinats, més com a curiositat que com a prova certa ni gairebé probable; però, com que ens serviran de punt de referència, hem volgut anotar-la.